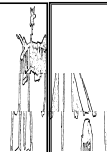

Lelkészeink:
Sóskuti Zoltán 30/822-5435 lp.rkeresztur@gmail.com
Szabadnapja: CSÜTÖRTÖK; # Bereczk Dávid 30/374-2951; bereczkdavid@gmail.com Szabadnapja: HÉTFŐ;
Sebőkné Babos Boglárka 20/580 3177;
babosboglarka@gmail.com Szabadnapja: PÉNTEK; _
Főgondnokunk:
Dr. Hajdú Csaba 30/618-7651 hkisskati5@gmail.com

BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

1173 Bp. Pesti út 31.
Adószám: 18192232-1-42 http://refkeresztur.hu
mail: budapest-rakoskeresztur@reformatus.hu
Bank: OTP 11784009-22222820

Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42

Gyülekezeti diakónia (segítségnyújtás):
Soltészné Garay Réka 70/200-9717 soltesz.s@t-online.hu
Gyermekek közti szolgálat:
Oláh-Nagy Anita 70/418-3745 anita.o.nagy@gmail.com
Urnatemetői ügyintézés (kedden és szerdán 15⁰⁰-18⁰⁰):
Szabó Zsuzsa 70/321-6838 szszsueva@gmail.com
Urnatemető nyitvatartása:
kedd 15⁰⁰-18⁰⁰; szerda 15⁰⁰-18⁰⁰; vasárnap 8⁰⁰-12⁰⁰

AZ ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

- 🗨️ Csendes készülés
-
- 🗨️ Köszöntés
- 🎵 Ének: 329:2 („Nem éltem még e föld színén...”)
- ✳️ Keresztelő: Képiró Sára Anna; Sütő Botond
- 🎵 Ének: KÉ 42 („Jöjj az Úr vár reád...)
- 👤 Gyermekek az Úrasztal körül
-
- 🎵 Ének: 155 („Ó, Úr Isten légy közöttünk...”)
-
- △ Fohász
- △ Imádság
- 📖 Alapige (ld. középen)
- 🔗 Igehirdetés (ld: a túloldalon)
- || Csend
- △ Imádság
- △ Mi Atyánk...
-
- 🔊 Hirdetések (ld. jobb oldalon)
- 📅 Születésnaposok köszöntése
-
- 🎵 Ének: KÉ 72 („Te felemelsz...”)
- 👋 Áldás
- 🎵 HIMNUSZ

ISTENTISZTELET

2024. január 14.

„Hétköznapi-otthoni hit”

címmel

Igét hirdet és keresztel: Sóskuti Zoltán lp.

📖 KERESZTELÉSI IGÉK: ZSOLT 127

„Zarándokének. Salamoné. *Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába óvják azt az őrök. Hiába keltek korán, és feküsztek későn: fáradsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget. Bizony, az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom. Mint a hős kezében a nyilak, olyanok a serdülő ifjak. Boldog az az ember, aki ilyenekkel tölti meg a tegzét: nem szégyenül meg, ha ellenségeivel van szóváltása a kapuban.*”

📖 ALAPIGE: JÓZS 24,15B

„**De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!**”

📖 TOVÁBBI ELHANGZÓ IGE: ZSID 10, 35-39

„Ne vesztétek el tehát bizalmatokat, amelynek nagy jutalma van. Mert állhatatosságra van szükségetek, hogy Isten akaratát cselekedjétek, és így beteljesüljön rajtatok az ígélet: „Mert még egy igen-igen kevés idő, és aki eljövendő, eljön, és nem késik. »Az én igaz emberem pedig hitből fog élni, és ha meghátrál, nem gyönyörködik benne a lelkem.« De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.”

🔊 GYÜLEKEZETI HÍREINK:

- ✳️ Isten vigasztalja, erősítse a 76 éves korában elhunyt Czakó Sándor szeretteit!
- ✳️ Beszámolók egyházi alkalmainkról
- ✳️ Jövő heti alkalmaink: kedd 9³⁰ Baba-Mama Kör; péntek 16³⁰ KonfIFJ; 18⁰⁰ Oázis IFJ; vasárnap 9⁵⁵ Istentisztelet; előtte: Kóruspróba; Imakör; továbbá hittanórák; Házi Biblia Körök
- ✳️ Jövő héten Presbiteri Hetvégét tartunk.
- ✳️ Konfirmációs szülői értekezlet: február 11. (Istentisztelet után)
- ✳️ Házassági Hétvége: Vác, február 17-18. Jelentkezés Oláh Attilánál 5000 Ft előleggel
- ✳️ Nyári gyülekezeti tábor: Nagyborzsöny július 14-18.
- ✳️ Adó 1%-okhoz: Alapítványunk adatai a fejlécben; a Magyarországi Református Egyház technikai száma: 0066
- ✳️ Ökumenikus alkalom: 01.22. HÉTFŐ 18⁰⁰ Szt Kereszt Templom (Pesti út)

AZ ÚR LEGYEN GYÜLEKEZETÜNK ŐRIZŐ PÁSZTORA

IMPULZUSOK

Mai Alapigénkkel zártuk a 2023-as évet is. *Három impulzus* ért, ami miatt visszatérek rá. Egy házasságra készülő lelkipásztorral és menyasszonyával beszélgettem arról, hogy az elsődleges „tér”, közösség, ahol felelősségük, szolgálatuk lesz: a saját családjuk. [**] A másik két impulzus napi Igeolvasás közben ért. Az egyik a *hétköznapi hitről* szólt: mit jelent leginkább az otthonunkban, családunk körében megélni a hitünket. [**] Aztán arról is olvastam, hogy a hit elsősorban állhatatosság, „hosszútávútás”. [**] Ezek érték össze bennem.

OTTHON-HÉTKÖZNAPI MÓDON-KÜZDVE

Így aztán kihangosodott bennem ez: „én és az én házam népe” – vagy másképpen: megélem-e a hitemet a házam népe felé, a házam népe között, velük együtt a hétköznapiakban? Egy kicsit tovább tágítva a kérdést: látszik a hitem hétköznapijai különböző közegeiben – és jönnek-e velem ezek „szereplői”?

Gyötrő kérdések ez jelen időben és múlt időben is! [**]

Ráadásul ilyenkor hajlamosak vagyunk *idealiztikus dolgokra* gondolni. Így olvastam: „Sokaknak túl eszményi nézetük van a keresztyén életéről. Úgy gondolják, hogy az élmények sorozatából áll. Keresztyén könyveket és folyóiratokat olvasnak, személyes bizonyágtételeket hallanak különböző drámai megtapasztalásokról (...) Ha azután életük nem egyezik ezzel az elképzeléssel, akkor elcsüggednek, illúziójukat veszítik, és elvonási tünetektől szenvednek. (...) a keresztyén élet túlnyomó része »a látszólag kicsiny dolgoknak szívós állhatatossággal végzése«. (...) A keresztyén ember élete nem 50 méteres vágta, hanem hosszútávútás, és kitartásra van szükségünk, hogy végigfussuk. Fontos a jó rajt, de legfontosabb – amin az egész múlik – a kitartás...”

Vagyis nem csupán az a kérdés, hogy látnak-e kimagasló kathartikus keresztyén megtapasztalásokat, csodákról szóló bizonyágtételeket a körülöttünk élők – hanem látják-e ezt a „mindenható és mindvégig” (Zsolt 119 – Károli ford.) való, mindennek ellenére kitartó hitet?

A hétköznapiak hitéről beszélek...

Itt, a templomban mosolygunk, kedvesek vagyunk, elviseljük egymást, szolgálunk, éneklünk, imádkozunk – aztán *otthon, a suliban vagy a munkahelyen...* Ráadásul gyakran azokkal vagyunk leginkább „pokrócok”, akik a legközelebb állnak hozzánk, akik a legtöbbet teszik értünk, akiket talán a legjobban szeretünk.

Nem kellene ennek így lennie, Testvéreim!

A LEGSZÜKEBB KÖR

A tavalyi missziói évünk kiemelt szavunk alapján így mondhatnánk: *a legfontosabb szolgálatunk a családunk.* Az ideai alapján pedig: *a hálókötözgetés otthon kezdődik.*

Miért? Mert elhívásunk *koncentrikus felelősségi köreink mentén* történik: őket kaptuk legfőképpen Istentől.

Ez a hátere annak is, hogy az *1Tim 3-ben* ezt olvassuk a presbiterek és diakónusok kapcsán is: „*olyan, aki a maga háza népét jól vezeti, gyermekeit engedelmisségben és teljes tisztességben neveli. Mert ha valaki a maga háza népét nem tudja vezetni, hogyan fog gondot viselni Isten egyházára?*” Egyben ez *hitelességi kérdés* is. [**] Sőt, *lakmuspapír* is! [**] Emellett a *töltődés helye!* [**]

Vigyázzunk! Ez egy tanács, szempont, *nem törvény* – ne csináljunk ítélezést belőle! Az, hogy ezek a dolgok hogyan állnak otthon, suliban, munkahelyen körülöttünk *nemcsak rajtunk múlnak!* [**] Sőt, a hívővé válás titok, Isten Lelke végzi – a családunkban is!

Mi akkor a mi dolgunk? A *törekvés, a szüntelen önvizsgálat, bűnbánat, megtérés, újrakezdés, állhatatosság!* Mindezek között pedig az *őszinteség és a töredelem!*

Arra kell törekednünk ezzel, hogy a *képmutatást és a kettős életet* mind jobban elkerüljük!

ELKÖTELEZŐDÉS – DE MIRE?

Mi állhat emögött? Mi az alapja? Az elhatározás, döntés, elköteleződés: „*De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!*”

Életbevágó kérdés tehát: *Megtörtént ez a te életedben?*

Ehhez járul még néhány személyes kérdés: *Így tudják ezt rólad a családtagjaid, deklaráltad? Kész vagy ebben mindig megújulni?*

Ha IGEN, kezd el élni a hétköznapijaidban, kitartóan!

a.) *Ne gondold, hogy mindig nagy lelki élményeid, megtapasztalásaid legyenek,* DE éld a napjaidat Istennel (való meghittségben, beszélgetésben)!

b.) *Ne várd, hogy mindig „nagyot szóljon” a napi Ige, nagy felismeréseket kapj,* DE légy kitartó olvasásában, megismerésében (az MRE „Az élő Ige évét” hirdette meg), éljen benned hát Isten beszéde, éld meg!

c.) *Ne mindig a „nagy, látványos” szolgálatot keresd,* DE egyszerűen csak légy jelen életed pillanataiban, és figyelj, tedd, amire Isten indít, vagy csak légy készen.

d.) *Nem kell begörcsölnöd, hogy jó bizonyágtévé légy otthon, rokonságod, barátaid között, vagy bárhol,* DE szeresd őket, és csak légy önzonos azzal, aki Krisztusban vagy!

[Sorolhatnám még a hasonló bátorításokat – de ennyi is bőven elég!]

ZÁRÓ BUZDÍTÁS

Ahogy a *Zsid 12,1* buzdít minket: „...*állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát.*”

Ne csüggedjünk, ha néha nem sikerül! A keresztyén életben is van „*mélyrepülés*”, mert léteznek benne *problémák, visszaesések, fájdalmas, megpróbáltatások és tanácstalanságok...* Nincs élő kapcsolat kemény munka nélkül, néha csak „napi taposómalom”, küzdelem...!

„*A keresztyén élet túlnyomó része „a látszólag kicsiny dolgoknak szívós állhatatossággal végzése”* – idézem újra az egyik napi áhítatos könyv szavait. Így folytatódik: „*Hatalmas tömegű kellemetlen aprómunka, fegyelmezett tanulmányozás hosszú órái, szolgálat nyilvánvaló eredmények nélkül...*” Halljuk meg a *Zsid 10, 35-39* útmutatását, biztatását! [lásd: első oldalon középen]